

جان زندانیان سیاسی در خطر می باشد

ضرورت اقدام فوری برای آزادی زنان زندانی سیاسی در ایران

ژانویه ۲۰۲۲

کمیسیون زنان شورای ملی مقاومت ایران

گزارش ماهانه

ضرورت اقدام فوری برای آزادی زنان زندانی سیاسی در ایران

جان زندانیان سیاسی در خطر می باشد

در ماه ژانویه همراه با گسترش نارضایتی و افزایش اعتراضات اجتماعی، شاهد افزایش سرکوب از سوی رژیم ملایان بودیم. این سرکوب را بیش از هر جایی می توان در افزایش اعدام ها و بازداشت های گسترده فعالان مدنی و معترضین و از سوی دیگر در افزایش فشار و آزار و اذیت زندانیان و به طور خاص زندانیان سیاسی مشاهده کرد. طی ماه گذشته دهها معلم از جمله زنان معلم در جریان اعتراضات سراسری معلمان بازداشت و دهها تن دیگر از کار اخراج شدند.

همچنین زندانیان دست بسته در اسارت نیز متحمل فشارهای هرچه بیشتر از قبل شدند. برای فعالان مدنی در شهرهای مختلف حکم زندان صادر شد و گروهی از آنان برای اجرای حکم به زندان احضار شدند. در برخی موارد این انتقال به زندان با خشونت و ضرب و شتم همراه بوده است. همچنین رژیم ملایان زندانیان سیاسی را با نقض اصل تفکیک جرائم به میان زندانیان عادی تبعید می کند.

کمیسیون زنان شورای ملی مقاومت ایران با محکوم کردن احکام ظالمانه رژیم ملایان، از کمیسر عالی حقوق بشر و عموم مدافعان حقوق زنان می خواهد در مقابل سرکوب و اعدام و صدور احکام جنایتکارانه توسط قضائیه رژیم ایران سکوت نکنند و برای آزادی زندانیان سیاسی، به ویژه زنان، دست به اقدام فوری بزنند.

تشکیل یک هیأت بین المللی برای بازدید از زندان های رژیم ایران و گفتگو با زندانیان بسیار واجب و ضروری است. بولتن این ماه حاوی مروری کوتاه بر اخبار بازداشت شدگان و زندانیان سیاسی می باشد.

دستگیری های اخیر

روز یکشنبه ۲۳ دی ۱۴۰۰ **مریم کبیری**، دبیر مدارس استثنایی در منطقه ۲ آموزش و پرورش تهران، هنگام بیرون رفتن از خانه توسط نیروهای وزارت اطلاعات بازداشت شد. مأموران پس از بازرسی خانه مریم کبیری گوشی موبایل او و همسرش را ضبط کرده و خانم کبیری را به زندان اوین منتقل کردند.

این معلم زندانی در طول مدت بازداشت فقط یک بار در حد یک تماس چند دقیقه ای با خانواده اش ارتباط داشته است.

بستگان مریم کبیری گفتند که وی به شدت بیمار است، اما شعبه ۶ بازپرسی اوین به رغم اصرار خانواده از تحویل دارو به وی خودداری می کنند.

نیروهای اداره اطلاعات سقز در تاریخ ۹ بهمن ۱۴۰۰ با حمله به منزل **زمانه زیویه** او را بازداشت کردند. زمانه زیویه ۲۹ ساله، فارغ التحصیل رشته حقوق دانشگاه پیام نور سقز و مادر یک کودک خردسال است. نیروهای اداره اطلاعات بدون ارائه هر گونه برگه قضایی وی را بازداشت و همراه خود بردند. از محل نگهداری وی **دلایل بازداشت** زمانه زیویه اطلاعی در دست نیست.

در تاریخ ۴ بهمن ۱۴۰۰ **سوما شاپری** و **مهسا محمدی** دو زن فعال کرد، توسط نیروهای اداره اطلاعات سنندج بازداشت شدند. آنها پس از بازداشت به اداره اطلاعات سنندج منتقل و روزانه مورد بازجویی قرار می گرفتند. سوما شاپری و مهسا محمدی متعاقباً شبانه به بند قرنطینه کانون اصلاح و تربیت سنندج معروف به **بند زنان زندان مرکزی** این شهر منتقل شدند.

اجرای احکام حبس و زندان

زهرا محمدی، فعال مدنی و معلم زبان کردی، جهت سپری نمودن دوران محکومیت پنج ساله خود توسط دادگستری سنندج **احضار** شد. درخواست خانم محمدی مبنی بر اعمال ماده ۴۷۷ در پرونده اش و اعاده دادرسی از سوی دیوان عالی رد شد.

خانم محمدی در جلوی زندان با جمع پرشوری از مردم سنندج مواجه

شد که وی را بدرقه کردند. وی این **تجمع** از مردم و حمایت آنها تشکر و قدردانی کرد و طی سخنان کوتاهی از جمله گفت: «من انتظار نداشتم که اینطوری با این تجمع من را راهی زندان کنید و این به من پشتگرمی بیشتری می دهد و مطمئن باشید که تمام لحظاتی که در زندان هستم خاک بر سر آن دشمنی است که به زندان امید بسته است.»

زهرا محمدی در تاریخ ۲ بهمن ۱۴۰۰ پس از دو هفته قرنطینه به کانون اصلاح و تربیت سنندج معروف به بند زنان منتقل شد.

زهرا محمدی، ۳۰ ساله و ساکن سنندج، فارغ التحصیل کارشناسی ارشد ژئوپولیتیک دانشگاه بیرجند است.

او در تیر ماه سال ۱۳۹۹ به اتهام «تشکیل گروه علیه امنیت کشور» به **تحمل ۱۰ سال حبس تعزیری** محکوم شد. این حکم در مهر ماه همان سال (اکتبر ۲۰۲۰) به **۵ سال** کاهش یافت.

فعال دانشجویی **لیلا حسین زاده** در تاریخ ۱۸ دی ۱۴۰۰ طی ابلاغیه ای جهت اجرای حکم حبس به اجرای احکام دادسرای اوین احضار شد. بر اساس این ابلاغیه خانم حسین زاده ۵ روز فرصت دارد تا در این شعبه حاضر شود.

در آذر ماه ۱۴۰۰ شعبه ۲۸ دادگاه تجدید نظر استان تهران برخلاف قانون

مجازات، رژیم محکومیت ۵ ساله فعال دانشجویی لیلا حسین زاده را مورد تأیید قرار داد. لیلا حسین زاده از بیماری کرون روده رنج می برد و توان تحمل کیفر ندارد اما از دسترسی به داروهای ضروری و یا هرگونه رسیدگی پزشکی محروم است.

خانم حسین زاده، ۳۰ساله، روز ۱۶ آذر ۱۴۰۰ در **سفر به شیراز بازداشت شد** و بعد از چند روز بازجویی و شکنجه در بازداشتگاه وزارت اطلاعات شیراز به بند ۲۰۹ اوین در تهران منتقل شد. سپس روز ۲ دی ۱۴۰۰ از بند ۲۰۹ زندان اوین به **بند زنان عادل** آباد شیراز بازگردانده شده و سپس بر اساس یک قرار وثیقه ۱,۵ میلیارد تومانی آزاد شده بود.

نازنین محمدنژاد روز شنبه ۱۱ دی ۱۴۰۰ جهت تحمل دوران

محکومیت خود راهی زندان اوین شد. وی در مرداد ماه ۱۴۰۰ به ۳ سال و ۴ ماه حبس محکوم گردید. نیروهای امنیتی خانم محمدنژاد را در شب ۱۸ آذرماه ۹۹ در منزل خود در تهران بازداشت و به بازداشتگاه اطلاعات سپاه موسوم به بند ۲ الف زندان اوین منتقل کردند.

نازنین محمدنژاد، متولد ۱۳۶۷، اهل ماهشهر و دانشجوی کارشناسی رشته زبان روسی دانشگاه علامه طباطبایی و فارغ التحصیل کارشناسی رشته ارتباطات از دانشگاه تهران است. وی مقالاتی در خصوص وضعیت دانشجویان و زنان و تبعیض های ساختاری و چندلایه علیه کارگران، زنان و سایر قشرهای به حاشیه رانده شده جامعه می نوشت.

بهاره سلیمانی، پرستار ۴۴ ساله ساکن تهران روز یکشنبه ۱۲ دی ماه

۱۴۰۰، جهت تحمل دوران محکومیت خود راهی زندان اوین شد. وی در مرداد ماه سال جاری به همراه شماری دیگر محاکمه و از بابت اتهام «مشارکت در اداره گروه غیرقانونی» و «فعالیت تبلیغی علیه نظام» به ۶ سال و ۸ ماه حبس تعزیری محکوم شد. بهاره سلیمانی به بیماری آسم مبتلا است و به گواهی پزشکی قانونی توان تحمل حبس ندارد.

شادی گیلک یک فعال مدنی ساکن شهر تهران روز شنبه ۱۸ دی ۱۴۰۰

جهت تحمل یک سال محکومیت خود راهی زندان اوین شد. شادی گیلک توسط دادگاه انقلاب تهران با اتهام تبلیغ علیه نظام به یک سال حبس محکوم شد.

همسر شادی گیلک، آرش جوهری از فعالین کارگری است و در حال گذراندن ۱۶ سال دوران محکومیت خود در زندان اوین می باشد.

شهره حسینی مترجم و فعال مدنی، روز ۷ بهمن جهت اجرای حکم

حبس احضار و به زندان اوین منتقل شد. این فعال مدنی پیشتر در دادگاه انقلاب تهران با اتهاماتی از جمله اجتماع و تبانی به قصد به هم زدن امنیت و عضویت در گروه های معاند و تبلیغ علیه نظام به تحمل ۳ سال و ۳ ماه حبس محکوم شده بود.

فریبا اسدی در تاریخ ۱۲ دی ۱۴۰۰ در منزل شخصی خود در تهران

بازداشت و جهت تحمل حبس به زندان قرچک ورامین منتقل شد. وی پیشتر به یک سال حبس تعزیری محکوم شده بود.

زندانی سیاسی فریبا اسدی در میان زندانیان با جرائم خشن نگهداری می شود و از امنیت جانی برخوردار نیست.

وی در تماس با نزدیکان خود از نبود آب آشامیدنی سالم، عدم تفکیک زندانیان بر اساس اتهامات، کیفیت بسیار بد غذای زندان و حتی فاسد بودن این غذاها، عدم دسترسی زندانیان سیاسی به امکانات پزشکی و درمانی و محدودیت شدید و شکنجه های روحی و جسمی زندانیان سیاسی خبر داده است.

روز ۱۸ دی ۱۴۰۰ **شبه احمدی** فعال کرد اهل پاوه جهت اجرای حکم حبس بازداشت شد. شبه احمدی ۲۱ ساله پس از احضار به دادگاه شهر پاوه جهت تحمل محکومیت سه ماهه خود به کانون اصلاح و تربیت کرمانشاه منتقل شد.

آزار و اذیت و فشار بر زندانیان سیاسی

زندانی سیاسی نجات انور حمیدی در زندان سپیدار اهواز در شرف نایبایی قرار دارد.

نجات انور حمیدی ۶۶ ساله به دستور وزارت اطلاعات، از رسیدگی های پزشکی و مرخصی استعلاجی محروم می باشد.

نجات انور حمیدی از ناحیه هر دو چشم دچار آب مروارید می باشد و نیاز به عمل جراحی اورژانس دارد. بنا به گزارشات رسیده از ایران در روز ۲۵ دی ۱۴۰۰، دکتر زندان به خانم انور حمیدی گفته است «تا نایبنا نشوی عمل نیاز نیست!»

پیش از این در روز ۴ آبان ۱۴۰۰ خانم انور حمیدی دچار خونریزی از هر دو چشم شده بود ولی مجدداً مسئولین زندان از رسیدگی های ضروری به این زندانی سیاسی خودداری کردند.

نجات انور حمیدی در اسفند ۹۷ برای اجرای حکم ۱۵ سال حبس به زندان سپیدار اهواز برده شد. وی دچار مشکلات تیروئید، فشار خون بالا و چربی خون می باشد. مسئولین زندان سپیدار او را از دریافت داروهایش محروم کرده اند. بعد از شیوع ویروس کرونا، او به کرونا مبتلا شد و بدون رسیدگی پزشکی قرنطینه شد.

خانم انور حمیدی بیشتر در سال ۱۳۶۰ نیز دستگیر و به مدت ۲ سال و ۴ ماه در زندان های رژیم زندانی بود. او مجدداً در سال ۱۳۹۶، به همراه همسر و دخترش، به دلیل هواداری از مجاهدین بازداشت شدند. او و همسرش به اتهام «عضویت در سازمان مجاهدین خلق ایران» و «تبلیغ علیه نظام» به وسیله شعبه چهارم دادگستری اهواز به ۱۵ سال حبس محکوم شدند.

صبا کردافشاری از تاریخ ۲۵ دی ۱۴۰۰ به مدت دو هفته ممنوع الملاقات شد.

روز ۱۴ دی ۱۴۰۰ پیش از اتمام زمان ملاقات، تلفن کابین ملاقات صبا کردافشاری را قطع کردند. این مسئله باعث اعتراض صبا و پدرش شد. خانم کردافشاری به نشانه اعتراض و با درخواست خداحافظی با پدرش

حاضر به ترک سالن نمی شود. اما مأموران گارد زندان قرچک اقدام به هل دادن آقای کردافشاری کرده و با بی احترامی وی را از سالن بیرون و تهدید کردند. در نهایت معاون زندان صبا کردافشاری را تهدید به محرومیت از ملاقات می کند. این محرومیت روز ۲۵ دی بدون برگزاری جلسه شورای انضباطی، و بر اساس ابلاغیه ای که به صبا اجازه خواندن آن را ندادند به وی اطلاع داده شد. این اولین باری نیست که این زندانی سیاسی محبوس در قرچک که در حال گذراندن دوران محکومیتش می باشد در زندان تحت فشار قرار می گیرد.

صبا کردافشاری، ۲۳ ساله و یک مخالف حجاب اجباری، در ۱۱ خرداد ۹۸ بازداشت و به زندان قرچک ورامین منتقل گردید.

وی در روز ۲۸ مرداد ۹۸ در دادگاه انقلاب تهران به اتهام «تشویق به فساد و فحشا» به ۱۵ سال حبس، به اتهام «اجتماع و تبانی به قصد ارتکاب جرم علیه امنیت کشور» به ۷ سال و نیم حبس و به اتهام «فعالیت تبلیغی علیه نظام» به ۱ سال و نیم حبس تعزیری یعنی مجموعاً به ۲۴ سال حبس تعزیری محکوم شد.

معلم بازنشسته زندانی زینب همرننگ از نیمه آذر دو بار به خاطر وخامت وضعیت جسمانی بستری شد. وی در وضعیت نامناسب جسمی و روحی به سر می برد و از مرخصی استعلاجی محروم می باشد.

این معلم بازنشسته از فشار خون بالا و مشکلات کلیوی رنج می برد و از جمله زندانیانی بود که به کرونا مبتلا شد. با این همه مسئولین قضائیه رژیم درخواست مرخصی استعلاجی وی را رد کرده اند.

دادگاه انقلاب تهران وی را به ۵ سال حبس به خاطر «اجتماع و تبانی علیه امنیت ملی» و یک سال دیگر به دلیل «تبلیغ علیه نظام» محکوم کرده است. زینب همرننگ، ۴۵ ساله و اهل اردبیل، در شهریور ۱۳۹۹ در حال سفر به آذربایجان غربی در شهر خوی دستگیر شد. وی روز ۱۵ شهریور ۱۳۹۹ جهت تحمل حبس به تهران و به بند زنان زندان اوین منتقل گردید.

سعدا خدیروزاده، اهل پیرانشهر متأهل و دارای دو فرزند و در زمان بازداشت یک ماهه باردار بود.

دادستان شهرستان پیرانشهر با تبدیل قرار بازداشت موقت به قرار وثیقه برای سعدا خدیروزاده که در زندان ارومیه محبوس است، مخالفت کرد. وی طی دو نامه از دادستان پیرانشهر درخواست کرد تا قرار بازداشت او

به قرار وثیقه تغییر کند، اما بازپرس پرونده و دادستان با این درخواست وی مخالفت کردند. وی در شرایط نامساعد جسمی به سر می برد. او علاوه بر بارداری به ناراحتی های دیگر از جمله فشار خون، ناراحتی کلیه و دیسک کمر، ناراحتی قلبی و عصبی مبتلا است. این بیماری ها تحمل حبس برای خانم خدیروزاده را بسیار سخت کرده است. بنابر گزارش منابع محلی بر اساس گواهی پزشک متخصص، جان سعدا خدیروزاده و سلامتی جنین ۴ ماهه او در خطر است. اما دادستان و بازپرس پرونده و مسئولان زندان مرکزی ارومیه با وجود مدارک پزشکی با درخواست آزادی موقت او حتی با قرار وثیقه مخالفت کرده اند.

سعدا خدیروزاده در تاریخ ۲۲ مهر ۱۴۰۰ توسط نیروهای امنیتی بازداشت شد. تا کنون از دلایل بازداشت و اتهامات علیه وی اطلاعی در دست نیست. در تاریخ ۱۷ آبان ۱۴۰۰ از بازداشتگاه اطلاعات سپاه به زندان مرکزی ارومیه منتقل شد. وی طی مدت بازداشت از ملاقات با خانواده و دسترسی به وکیل محروم بوده است.

علیرغم گذشت ۹ ماه از بازداشت گلاله مرادی فعال کرد، وی در وضعیت بلاتکلیف در زندان مرکزی ارومیه محبوس است. تا کنون هیچ دادگاهی برای خانم مرادی برگزار نشده و از حق داشتن وکیل محروم است.

نهادهای امنیتی گلاله مرادی را به همکاری با احزاب کردی و شرکت در قتل یکی از اعضای سپاه پاسداران متهم کرده اند. وی جهت اعتراف اجباری مورد شکنجه و آزار و اذیت قرار گرفته است. در یک فایل صوتی گلاله مرادی با صدای خودش می

گوید: «بارها توسط نیروهای اداره اطلاعات تهدید شده ام که اگر به آنچه آنها می خواهند اعتراف نکنم، دو فرزندم را می آورند و در مقابل دیدگانم آنها را مورد آزار و اذیت قرار خواهند داد.»

گلاله مرادی روز ۲۸ فروردین ۱۴۰۰ پس از کشته شدن یکی از کادرهای سپاه پاسداران در پیرانشهر توسط نیروهای اطلاعات سپاه بازداشت و به ارومیه منتقل شد. وی پس از ۴۵ روز بازداشت به بند زنان زندان مرکزی ارومیه منتقل شد. گلاله مرادی دو فرزند به نام طاهر و متین بزازی ۱۴ ساله دارد. آنها نیز در همین رابطه بازداشت شده اما مدتی بعد آزاد شدند.

فشار بر زندانیان سیاسی مقاوم

زینب جلالیان به مدت ۵۳۰ روز است که بدون ارتباط با جهان خارج در زیر شکنجه جسمی و روحی در حبس نگه داشته شده است. خانواده او به شدت نگران وضعیت و سلامتی او هستند. یک منبع مطلع روز ۲۲ دیماه ۱۴۰۰ اعلام کرد که ۵۳۰ روز از آخرین باری که زینب جلالیان با خانواده اش تماس گرفت می گذرد. خانواده جلالیان و دوستان وی به شدت نگران وضعیت او می باشند و رژیم ملایان را مسئول سلامتی وی می دانند. زینب جلالیان به رغم وضعیت فیزیکی و روحی از تماس با خانواده اش محروم شده است.

مسئولین زندان اعلام کرده اند که تا زمانی که زینب در مصاحبه تلویزیونی ابراز پشیمانی نکند وضعیت او تغییری نخواهد کرد. زینب جلالیان ۳۸ ساله در سال ۸۸ به جرم محاربه از طریق عضویت در پژاک به اعدام محکوم شد. این حکم در سال ۹۰ به حبس ابد تخفیف یافت. خانم جلالیان از زمان دستگیری در سال ۸۶ در کرمانشاه بدون یک روز مرخصی در اسارت به سر می برد. وی از بیماری های مختلف از جمله آسم، ناخنک چشم، برفک دهان و ناراحتی های گوارشی رنج می برد.

وزارت اطلاعات به منظور شکنجه وی را از رسیدگی های پزشکی محروم کرده است. وی در حال حاضر تحت انواع فشارهای روانی قرار دارد و از حقوق خود به عنوان یک زندانی محروم می باشد تا زمانی که ابراز پشیمانی کرده و با وزارت اطلاعات همکاری کند.

۹ دی ماه آغاز سیزدهمین سال اسارت **مریم اکبری منفرد** بود. وی ۱۲ سال بدون حتی یک روز مرخصی در زندان به سر برده است و از اسفند ۱۳۹۹ از زندان اوین به زندان سمنان و به میان زندانیان عادی تبعید شد. در زندان سمنان وی با محدودیت های بسیار بیشتری مواجه شد. از جمله امکان تلفن به خانواده اش را از دست داد و تنها در حضور مأمورین زندان می تواند با خانواده اش تماس داشته باشد.

مریم اکبری منفرد مادر سه دختر است. در خرداد ۱۳۸۹، دادگاه انقلاب تهران به اتهام «عضویت در سازمان مجاهدین خلق» و محاربه او را به ۱۵ سال زندان محکوم کرد. اتهامی که خانم اکبری منفرد هرگز آن را نپذیرفت. او از اختلال در کارکرد غده تیروئید و روماتیسم مفصلی رنج می برد.

خواهر و برادر مریم اکبری منفرد، در جریان قتل عام زندانیان سیاسی در تابستان ۱۳۶۷ اعدام شدند. دو برادر دیگر او در جریان اعدام های دسته جمعی اوایل دهه ۱۳۶۰ اعدام شدند.

احکام اخیر حبس و شلاق برای زندانیان سیاسی

۱۲ سال زندان برای سه زن هوادار اپوزیسیون

سه زن زندانی سیاسی به دلیل هواداری از سازمان مجاهدین خلق ایران به ۱۲ سال زندان محکوم شدند. روز پنجشنبه ۱۶ دی ۱۴۰۰ شعبه ۲۴ دادگاه انقلاب تهران سه زن زندانی سیاسی را به اتهام «فعالیت تبلیغی علیه نظام» و «اجتماع و تبانی به قصد اقدام علیه امنیت کشور» از طریق همکاری با سازمان مجاهدین در مجموع به ۱۲ سال زندان محکوم شدند. این سه زندانی سیاسی خانم‌ها **مخصوص بخارایی** ۶۳ ساله و **آذر موسی زاده** ۵۹ ساله هر یک به ۵ سال زندان و **رقیه سلطان میرزایی** ۶۹ ساله به ۲ سال زندان محکوم شدند. بر اساس این حکم همچنین باغ شخصی خانم رقیه سلطان میرزایی در شهریار علاوه بر دو سال حکم زندان ضبط شد.

هر سه نفر از **زندانیان سیاسی** دهه شصت هستند و سالهای زیادی را در **زندان‌های رژیم** به سر بردند. همسر خانم آذر موسی زاده از شهیدان قتل عام سال ۱۳۶۷ است. آذر موسی زاده و مخصوص بخارایی در دهه ۹۰ نیز دستگیر و چند سال را در زندان محبوس بودند.

افزافه کردن ۶۰ ماه حبس در یک پرونده ساختگی

گزارشات رسیده در روز ۲۵ آذر ۱۴۰۰ از ایران حاکی است که دادگاه انقلاب تهران مجموعاً ۶۰ ماه حبس برای پرستو معینی، زهرا صفائی، فروغ تقی پور و مرضیه فارسی صادر کرده است. این به اصطلاح **دادگاه در روز ۳ آذرماه ۱۴۰۰ تشکیل شد.**

مسئولین زندان قرچک به دلیل این که این چهار زن زندانی سیاسی در ماه خرداد به تحریم انتخابات نمایشی ریاست جمهوری رژیم آخوندی فراخوان داده بودند، برای آنها پرونده سازی کردند. به این خاطر هر یک از آنها اکنون به ۱۵ ماه حبس اضافه بر محکومیت قبلی محکوم شدند.

این چهار زن زندانی سیاسی همه هوادار سازمان مجاهدین خلق ایران هستند.

پرستو معینی، ۲۱ ساله، و دانشجوی رشته کامپیوتر می باشد. وی همراه با مادرش زهرا صفائی که تحمل حبس ندارد، در زندان قرچک محبوس می باشد.

زهرا صفائی، پرستو معینی، و فروغ تقی پور در حال گذراندن حبس تعزیری خود به ترتیب به مدت ۸ سال، ۶ سال و ۵ سال می باشند. مرضیه فارسی در حالت بلا تکلیف به طور غیرقانونی در حبس نگاه داشته شده است.

جان این چهار زندانی سیاسی در زندان قرچک در خطر است. پیش از این **عوامل مزدور و اجیرشده** توسط رئیس زندان، با **حمله و هجوم** به آنها و یا **ریختن آب جوش** قصد کشتن آنها را داشته اند. همچنین در تاریخ ۲۳ آذر ۱۳۹۹ حدود ۲۰ نفر از گاردهای زندان به سلولی که این زندانیان آنجا بودند **وحشیانه حمله کرده** و آنها را مورد ضرب و شتم بیرحمانه قرار دادند.

اوائل بهمن ماه شعبه ۲۶ دادگاه انقلاب تهران **نرگس محمدی**، فعال حقوق بشر و سخنگوی کانون مدافعان حقوق بشر، را به ۸ سال حبس تعزیری، ۷۴ ضربه شلاق، ۲ سال تبعید از تهران (منع اقامت در تهران)، دو سال ممنوعیت فعالیت سیاسی و اجتماعی در نهادها و احزاب، دو سال ممنوعیت حضور و فعالیت در شبکه‌های اجتماعی، مخابراتی (مصاحبه) و ثبت و ضبط تلفن همراه محکوم کرد. این فعال حقوق بشر اواخر آبان ماه توسط نیروهای امنیتی در کرج بازداشت و پس از نگهداری در یکی از سلول‌های انفرادی بازداشتگاه وزارت اطلاعات موسوم به بند ۲۰۹ زندان اوین به زندان قرچک ورامین منتقل شد.

خدیجه مهدی پور به ۲۰ ماه حبس تعزیری محکوم شد. **خدیجه مهدی پور** ۳۴ ساله و اهل شهرستان ایوانغرب سه ماه پیش در ۱۸ مهر ماه ۱۴۰۰ توسط مأموران اطلاعات سپاه بازداشت شد. وی پس از دو روز به بند زنان زندان مرکزی ایلام منتقل و بدون رعایت اصل تفکیک جرائم در حبس به سر می برد.

خانم مهدی پور پیشتر در تاریخ ۱۲ مهر ۱۳۹۹ به دلیل فعالیت در شبکه‌های مجازی بازداشت و به پرداخت ۳ میلیون تومان جزای نقدی محکوم شده بود. دادگاه انقلاب ایلام وی را به اتهام تبلیغ علیه نظام و توهین به خمینی و خامنه‌ای محاکمه و به ۲۰ ماه حبس محکوم کرد.

یک منبع مطلع در مورد **وضعیت این زندانی سیاسی** گفت: «در روزهای نخست نیروهای امنیتی قصد داشتند با انتقال خانم مهدی پور به پزشکی قانونی و انجام آزمایشات و تست‌های اعصاب و روان او را **فاقد سلامت روان** نشان دهند که با مقاومت و مخالفت شدید او مواجه شدند. همچنین بارها از او خواسته شده توبه نامه بنویسد اما خانم مهدی پور با رد اتهامات

این امر را نپذیرفته است.» این منبع افزود که زندانی سیاسی خدیجه مهدی پور به دلیل توبه نکردن مشمول آزادی مشروط و آزادی زودهنگام نخواهد شد.

زندانی سیاسی خدیجه مهدی پور محبوس در زندان ایلام به بیماری کرونا مبتلا شد. وی با وجود علائمی از جمله تب، بی حالی و گلودرد از رسیدگی‌های پزشکی محروم است.

عظیمه ناصری، فعال کرد اهل بوکان، به تحمل سه ماه حبس تعزیری محکوم شد. عظیمه ناصری همچنین باید جریمه نقدی به مبلغ ۶ میلیون تومان پرداخت کند. فعال کرد، **عظیمه ناصری** روز ۵ مرداد ۱۴۰۰ توسط نیروهای اطلاعات سپاه بوکان بازداشت شد. او پس از نزدیک به ۴۰ روز بازداشت با وثیقه ۲۰۰ میلیون تومانی به صورت موقت تا پایان مراحل دادرسی آزاد شده بود.

سارا عسکری ساکن تهران در دادگاه انقلاب به اتهام نشر اکاذیب به ۶ ماه حبس و پرداخت ۷ میلیون تومان جزای نقدی محکوم شد. جلسه دادگاه **سارا عسکری** در تاریخ ۲۷ دی ۱۴۰۰ در شعبه ۲۶ دادگاه انقلاب تهران برگزار شده بود.

تبعید زندانیان سیاسی

عالیه مطلب زاده، فعال حقوق زنان و عکاس روز دوشنبه ۲۰ دی ۱۴۰۰ با دستور دادستان تهران از زندان اوین به **زندان قرچک ورامین** تبعید شد. به گفته یک منبع مطلع پس از اعلام خبر احتمال انتقال خانم مطلب زاده از ظهر روز دوشنبه تلفن های بند زنان زندان اوین قطع شده بود.

عالیه مطلب زاده **نایب رئیس انجمن دفاع از آزادی مطبوعات**، در تاریخ ۲۰ مهر ۱۳۹۹ برای اجرای حکم به **زندان اوین** منتقل شد. این فعال حقوق زنان در سال ۹۶ در دادگاه تجدید نظر استان تهران به **۳ سال حبس تعزیری محکوم شد**. در دادگاه اتهام علیه وی اجتماع و تبانی علیه امنیت کشور و تبلیغ علیه نظام عنوان شده است.

عالیه مطلب زاده در تاریخ ۶ اردیبهشت ۱۴۰۰ پس از ثبت دادخواست و اعلام شکایت نسبت به نگهداری زندانیان در **سلول های انفرادی زندان اوین**، از حق تماس تلفنی محروم شد. درخواست آزادی مشروط خانم مطلب زاده توسط دادستانی رد شد و به صورت کتبی به وی در زندان ابلاغ گردید.

روز چهارشنبه اول دی ماه ۱۴۰۰، مسئولان **زندان اوین** در تهران اقدام به جابجایی ناگهانی **معلم بازنشسته معصومه عسگری** به زندان کچوئی کرج نمودند.

مسئولان زندان اوین خانم عسگری را برای ملاقات با سرپرست دادرسی اوین احضار کردند ولی به جای ملاقات او را به زندانی کچوئی منتقل کردند. آنها حتی به او اجازه ندادند که وسائل شخصی خود یا حتی داروهایش را با خود ببرد.

معصومه عسگری دچار بیماری های مختلف از جمله دیابت، ناراحتی کلیوی و کبد، و بیماری اعصاب و روان می باشد. یک منبع نزدیک به خانواده او گفت که روزانه ۲۰ نوع قرص مختلف مصرف می کند اما به مدت دو روز به داروهای خود دسترسی نداشت. وی به مدت سه روز از تماس تلفنی محروم بود.

خانم عسگری همراه با زندانیان جرائم عادی در یک محل نگهداری می شود که ناقض اصل تفکیک جرائم است.

دادگاه انقلاب تهران معصومه عسگری را به اتهام «اجتماع و تبانی علیه امنیت ملی» به ۵ سال حبس تعزیری محکوم کرد. این حکم توسط دادگاه تجدیدنظر تأیید شد. خانم عسگری تنها سرپرست پسر ۱۶ ساله خود می باشد.